

Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 32

**Ақойид
Шнохти халифаи Худованд дар
замин
Шуъуни Мансур ва даъвати ӯ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**Панҷ гуфтор аз он ҳазрат дар паноҳ хостан аз мусалмонон
барои инки мутамаккин аз таълими онон ва заминасозӣ
барои зуҳури Махдӣ шавад.**

1. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّالِقَانِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّكُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَقْتُلُونِي كَمَا قَتَلْتُمْ الصَّالِحِينَ مِنْ قَبْلِي فَلَا تَفْعَلُوا فَإِنِّي وَاللَّهِ لَوْ بَقِيتُ فِيكُمْ لَأَشْحَذَنَّ رِجَالًا مِنْكُمْ شَحَذَ الْقَيْنُ النَّصْلَ! أَجْلِي بِالتَّنْزِيلِ أَبْصَارُهُمْ وَأُرْمِي بِالتَّفْسِيرِ فِي مَسَامِعِهِمْ وَأَسْقِيهِمْ كَأْسَ الْحِكْمَةِ حَتَّى يَمْتَلِئُوا! أَلَا إِنِّي أَخْتَارُ خِيَارَكُمْ لِلْمَهْدِيِّ كَمَا يَخْتَارُ النَّحْلُ لِيَعْسُوبِهَا خِيَارَ الْأَزَاهِيرِ! ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي لَا أَغْلِيكَ مِنَ الدُّنْيَا ثُمَّ نَعْلَيْنِ وَلَوْ كَانَ لِي نِصْفُ الدُّنْيَا لَأَنْفَقْتُهُ فِي سَبِيلِكَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Аҳмад ибни Абдуррахмони Толиқонӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансури Ҳошими Хуросонӣ мефармояд: Эй мардум! Ҳароина шумо мехоҳед манро бидушед ҳамон тавр ки солахони пеш аз манро куштед, пас ин корро накунед; Чароки ба Худо савганд агар ман дар миёни шумо бимонам ҳароина мардоне аз шуморо обдида мекунам ҳамон тавр ки оҳангар теғаро обдида мекунад! Бо танзили (Қуръон) дидагонашонро ҷало медиҳам ва тафсири (он) ро дар гӯшхошон мерезам ва ба онон аз паймонаи ҳикмат менӯшонам то пир шаванд! Огоҳ бошед ки ман беҳтаринҳои шуморо барои Махдӣ бар мегузинам ҳамон тавр ки занбӯри асал беҳтарин гулхоро барои маликаи худ гузиниш мекунад! Сипас фармуд: Худоё! Ҳароина Ту медонӣ ки ман аз дунё баҳои як чуфт кафширо молик нестам, дар ҳоле ки агар нисфи дунё барои ман буд ҳамаи онро дар роҳи ту инфоқ мекардам!

2. أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَوْزْجَانِيُّ قَالَ: رَأَيْتُ الْمَنْصُورَ بِالْأَنْبَارِ عِنْدَ قَبْرِ يَحْيَى بْنِ زَيْدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَهُوَ يَقُولُ لِلنَّاسِ: مَا سَأَلَنِي إِلَيْكُمْ إِلَّا مَا سَأَلَ ابْنَ عَمِّي هَذَا! فَلَا تَخْذُلُونِي كَمَا خَذَلْتُمُوهُ فَوَاللَّهِ لَوْ قُتِلْتُ بَيْنَ ظَهْرَانِكُمْ لَيَغْضِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ يُرْجِي فَرَجَكُمْ أَلْفَ سَنَةٍ ثُمَّ لَا تَجِدُونَ لَكُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا! فَرَأَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَقَالَ: عَلَى أَيِّ مَذْهَبٍ أَنْتُمْ؟ قَالُوا: مَذْهَبَ أَبِي حَنِيفَةَ! قَالَ: رَحِمَ اللَّهُ أَبَا حَنِيفَةَ! لَوْ كَانَ حَيًّا لَتَصَرَّنِي كَمَا تَصَرَ عَمِّي زَيْدًا!

Тарҷумаи гуфтор:

Исо ибни Абдулҳамиди Ҷавузҷонӣ моро хабар дод,

гуфт: Мансурро дар шаҳри Анбор (аз вилояти Сари Пули Афғонистон) наздики қабри Яҳё ибни Зайд ибни Алӣ ибни Ҳусейн дидам дар ҳоле ки ба мардум мефармуд: Манро ба сӯй шумо накашонд магар чизе ки ин писари Амуямро кашонд! Пас манро бадон сон ки ӯро танҳо гузошtid танҳо нагузored; Чароки ба Худо савганд агар ман дар миёни шумо кушта шавам ҳароина Худованд бар шумо ғазаб мекунад ва фарачи шуморо ҳазор соли дигар ба таъхир меъандозад ва он гоҳ на сарпарасте барои худ меёбед ва на пуштибоне! Пас ононро дид ки мошонди касоне дар остонаи марг ба ӯ нигоҳ мекунанд, пас фармуд: Шумо бар чи мазҳабе ҳастед? Гуфтанд: Мазҳаби Абу Ҳанифа! Фармуд: Худованд Абу Ҳанифаро раҳмат кунад! Агар зинда буд бегумон манро ёрӣ мекард ҳамон тавр ки амуям Зайдро ёрӣ кард!

Шарҳи гуфтор:

Абу Ҳанифа яке аз маъдуд олимоне буд ки ба вучуби ёрии Зайд ибни Алӣ ибни Ҳусейн –дурди Худованд бар онон бод–фатво дод ва мусалмононро ба ёрии ӯ таҳрез намуд ва худ 30 ҳазор дирҳам ба ӯ кӯмак кард то дар қиёми худ ҳазина кунад. Аз ин рӯ, ҳазрати Мансур бо ҳусни зан ба ӯ мефармояд ки агар ӯ имрӯз зинда буд ва қиёми он ҳазрат барои таҳаққуқи ҳокимияти Маҳдиро медид, ба тариқи авло аз он ҳимоят мекард.

Аммо Яҳё ибни Зайд –ки дуруди Худованд бар он ду бод–, дар хуруҷи падараш Зайд бар зидди Ҳишом ибни Абдулмолики Умавий ҳузур дошт. Аз ин рӯ, пас аз шаҳодати падараш дар соли 121 қамарӣ дар Куфа, хангоме ки дид ёрони ӯ мутафарриқ шудаанд ва фақат даҳ тан аз онон боқӣ мондаанд, аз бими кушта шудан ва ба умеди расидан ба ормони падар, шабона ба ҳамроҳи ёронаш аз Куфа ба Найнаво ва аз онҷо ба Мадоъин рафт ва чун ҳокими Ироқ дар таъкиби ӯ буд аз Мадоъин ба Рай ва аз Рай ба Сарахс ҳиҷрат кард ва пас аз муддате аз Сарахс ба ҷониби Балх шиофт ва дар онҷо иқомат намуд. Бо ин васф, гуфтори ҳазрати Мансур ҳокӣ аз инки ончи Яҳёро ба сӯй ин мардум кашонд, ӯро низ ба сӯй онҳо кашонда, ишорае

ба бими он ҳазрат аз золимон ва умеди ӯ ба ҳимояти ин мардум барои расидан ба ормони Оли Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аст. Яҳё то замони марги Ҳишом, дар хонаи яке аз дӯстдорони аҳли байт дар Балх ба номи Ҳариш ибни Абдурраҳим сокин буд. Пас аз марги Ҳишом ва рӯй кор омадани Валид, Юсуф ибни Умари Сақафӣ ҳокими Ироқ барои Наср ибни Саёро волии Хуросон навишт ки Яҳёро дастгир намояд. Наср низ Яҳё ва ёронашро дастгир намуд ва ба ғул ва занҷир кашид ва гузориши онро барои Юсуф ибни Умар навишт. Гилояи ҳазарти Мансури аз мардуми ин минтақа ба сабаби ҳамин кӯтоҳӣ дар ҳифозат аз Яҳё ва ёрони ӯст ки ононро ба осонӣ таслими даҷҳимон карданд. Бо ин ҳол, Валид халифаи Умавӣ дастури озодии ононро дод ва онон ки ҳафтад нафар бештар набуданд ба Сарахс ва сипас ба Байҳақ рафтанд, вале дар онҷо тавассути Амр ибни Зурора ҳокими абаршаҳр ва лашкариёни ӯ муҳосира шуданд ва ногузир ба ҷанг пардохтанд ва ба рағми шумори андакашон, бо ёрии Худованд ба пирӯзӣ расиданд. Пас аз ин пирӯзӣ, онон неру ва ангезаҳои музоаф ёфтанд, то ҷойе ки тасмим ба қиёми дубора бар зидди ҳукумати Умавӣ гирифтанд ва лизо аз онҷо ба Ҳирот бозгаштанд ва аз Ҳирот озими Ҷавузҷон шуданд. Наср ибни Саёр ҳокими Хуросон, дар соли 125 қамарӣ лашкаре барои саркӯби қиёми Яҳё равонаи Ҷавузҷон кард ва онҳо бо ӯ вориди ҷанг шуданд, вале ёрони ӯ дар муқоиса бо онҳо бисёр андак буданд; Чароки шумори андаке аз мардум барои ёрии ӯ ба майдон омада буданд. Ӯ се рӯз ва се шаб бо лашкари Умавӣ ба ҷанг пардохт то онки ҳамаи ёронаш шаҳид шуданд ва дар поёни кор тире бар пешонии ӯ нишаст ва ҳуди ӯ низ ба шаҳодат расид. Сипоҳиёни Наср сари Яҳёро ҷудо карданд ва барои Валид фиристоданд ва бадани ӯро бараҳна бар дарвозаи шаҳри Анбор ки баъдҳо Сарипул номида шуд овехтанд ва пайваста бадани ӯ бар дар буд то ҳукумати Умавӣ мутазалзил шуд ва банӣ Аббос қудрат пайдо карданд. Абу Муслими Хурсонӣ. Қотили Яҳё ва ҳамаи касоне ки дар қатли ӯ шаркат доштандро ба қатл расонд ва бадани Яҳёро аз дар пойин овард ва ғусл дод ва кафан намуд ва намоз хонд ва дар ҳамонҷо ба хок супурд. Ба назар мерасад ки ҳазарти Мансури Ҳошими

Хуросонӣ бо ёдоварии ин воқеаи дарднок ва ибратомез дар садади он аст ки аз такрори онҳо дар ин минтақа ҷилавгирӣ кунад ва мусалмононро ба ҳимоят аз наҳзати хеш ки идомаи наҳзати Яҳё ва падараш Зайд ва чаддаш Ҳусейн ибни Алӣ ибни Абӣ Толиб аст фарохонад, бошад ки замина барои қиёми Маҳдӣ алайҳи салом фароҳам шавад.

3. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ قَالَ: إِنَّ الْمَنْصُورَ لَقِيَ بَلَاءً وَ تَطَرُّدًا وَ إِنِّي رَأَيْتُهُ فِي بَعْضِ هَذِهِ الْأَسْوَاقِ وَ هُوَ خَائِفٌ مُتَرَقِّبٌ يَمْشِي وَ يَقُولُ: مَنْ يَعِصِمُنِي حَتَّى أَعْلَمَ النَّاسَ الْقُرْآنَ كَمَا أُنْزِلَ وَ أَعْمَلَ بِمَا فِيهِ؟! أَمَّنْ يُجِيرُنِي حَتَّى أَتَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ فِيهَا بَلَاغٌ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ؟! أَمَّنْ يُعِينُنِي حَتَّى أُبَيِّنَ أُمُورًا وَ أُغَيِّرَ أُخْرَى؟! اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي لَوْ ثَبَّتْتُ لِي قَدَمَايَ لَوَطَّئْتُ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ سُلْطَانَةً!

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Ҳабиби Табарӣ моро хабар дод, гуфт: Ҳароина Мансур балоҳо ва ронда шуданҳои бисёро дид ва ҳароина ман ӯро дар бархӣ аз ин кӯчаҳо дидам ки бо тарс ва нигаронӣ гом бар медошт ва мефармуд: Чи касе манро пос медорад то ба мардум Қуръонро ҳамон гуна ки нозил шудааст биёмузам ва ба чизе ки дар он аст амал кунам?! Ё чи касе манро паноҳ медиҳад то ба калимае мутакаллим шавам ки дар он кифоате барои гурӯҳи обидон аст?! Ё чи касе манро кӯмак мекунад то чизҳоеро рӯшан кунам ва чизҳоеро тағйир диҳам?! Худоё! Ту медонӣ ки ман агар ду поям бароям устувор шавад заминаи ҳукумати соҳиби ин амрро месозам!

4. أَخْبَرَنَا وَلِيدُ بْنُ مَحْمُودٍ السَّجِسْتَانِيُّ قَالَ: إِنَّ الْمَنْصُورَ يَعْزِضُ نَفْسَهُ عَلَى أَهْلِ الْبُلْدَانِ وَ يَقُولُ: أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ؟! فَإِنَّ هَذَيْنِ الْقَوْمَيْنِ مَتَعَانِي أَنْ أَقُومَ بِأَمْرِ رَبِّي! وَ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: مَنْ يُؤْوِينِي حَتَّى أُوطِئَ لِمَلَكُوتِ رَبِّي وَ لَهُ الْجَنَّةُ؟! إِنَّ مَلَكُوتَ رَبِّي يُصْلِحُ الْأَرْضَ وَ يَمْلَأُهَا قِسْطًا!

Тарҷумаи гуфтор:

Валид ибни Маҳмуди Сачистонӣ моро хабар дод, гуфт: Мансур худро бар аҳли сарзаминҳо арза мекунад ва мефармояд: Оё марде нест ки манро ба сӯй қавми худ бибарад?! Зеро ин ду қавм манро монев шуданд аз инки ба амри Парвардигорам қиём кунам! Ва шунидам ки мефармояд: Чи касе манро чой медиҳад то барои малакути Парвардигорам заминасозӣ кунам ва барои ӯ биҳиш бошад?! Бегумон малакути Парвардигорам заминро ислоҳ мекунад ва аз адолат пур мегардонад!

5. أَخْبَرَنَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قُنْدُوزٍ قَالَ: رَأَيْتُ فِي سُوقِ الصَّرَافِينَ شَابًّا حَسَنَ الْوَجْهِ مَرْبُوعَ الْقَامَةِ
أَسْوَدَ الشَّعْرِ كَثَّ اللَّحْيَةِ قَدْ قَامَ عَلَى سَرِيرٍ وَيُنَادِي: مَنْ يُبْلِغُنِي مَأْمَنًا وَ يَكُونُ لَهُ الْجَنَّةُ؟! أَلَا وَاللَّهِ
لَوْ أَبْلَغْتُمُونِيهِ لَمَلَأْتُ مَا بَيْنَ لَابِئِهَا عَدْلًا! فَقُلْتُ لِرَجُلٍ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: شَابٌّ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ يُقَالُ
لَهُ مَنْصُورٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Марде аз аҳли Қундуз моро хабар дод, гуфт: Дар бозори саррофон чавонӣ зеборӯ, миёнақомат, сияҳмӯ, бо ришӣ печида ва анбӯхро ки бар рӯй сарире истодааст ва нидо медиҳад: Кист ки манро ба ҷои амне бирасонад ва (дар ивази ин кор) барои ӯ бихишт бошад?! Огоҳ бошед ки ба Худо савганд манро ба онҷо намерасонед магар инки миёни ду сарашро аз адолат пур мекунам! Пас ба марде гуфтам: Ин кист? Гуфт: Ҷавоне аз банӣ Ҳошим аст ки ба ӯ Мансур мегӯянд!

Шарҳи гуфтор:

Муроди он ҳазрат аз инки миёни ду сари ҷаҳонро аз адолат пур мекунад, он аст ки заминаи зуҳури Махдиро фароҳам мекунад ва он Ҳазрат миёни ду сари ҷаҳонро аз адолат пур мекунад ва иллати панҳо хостани он ҳазрат аз мусалмонон ин аст ки барои раҳбарии комили онон ба сӯй Махдӣ, чорае аз зухур надорад ва барои зухур ба озодӣ ва амнияти кофӣ ниёзманд аст; Чароки агар ба маҳзи зоҳир шудан барои онон, тавассути золимон дастгир ё кушта шавад, мумкин аст наҳзати мубораки ӯ ақим монад ва умеди мустазъафони ҷаҳон ноумед шавад. Аз ин рӯ, ҳар мусалмоне ки метавонад бо интиқоли он ҳазрат ба сарзамин ё қавми худ ва ё посдорӣ аз ӯ дар пиромунаш, дар таъмини амният ва озодии ӯ саҳмеро эйфо кунад мукаллаф аст ки ворида майдон шавад ва подоши ин вурудаш ба майдо, ҳаргоҳ мунҷар ба таъмини амният ва озодии он ҳазрат шавад, бихишт хоҳад буд ин шоъ Аллоҳ.

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Исло»

ошно шавед.

Линки малакаи
бис

Саҳифаи фејбуки
шинох

Саҳифаи гузаштисе
шинох

Саҳифаи канали
телеграми шинох